

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Nc/2/2016
Identifikačné číslo spisu:	8615200716
Dátum vydania rozhodnutia:	03.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8615200716.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne PhDr. R., bývajúcej v J., zastúpenej JUDr. T., advokátom v T., proti žalovanému C. bývajúcemu v J., o 5.379,86 eur s príslušenstvom, vedenej Okresným súdom Svidník pod sp. zn. 8 C 66/2005, o vylúčení sudcu Krajského súdu v Prešove z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 13 Co 19/2016, takto

rozhodol:

Sudcu Krajského súdu v Prešove JUDr. R. j e v y l ú č e n ý z prejednávania a rozhodovania veci, vedenej Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 13 Co 19/2016.

Odôvodnenie

Sudca Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) JUDr. R. (ako predseda senátu odvolacieho súdu, ktorému pripadla na rozhodnutie vec odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník, ďalej len „zákonný sudca“) podaním do spisu z 9. februára 2016 oznámil predsedníčke krajského súdu, že sa vo veci cíti zaujatý, pretože zástupca žalobkyne (advokát JUDr. T.) je jeho zaťom; vyslovil tiež súhlas s pridelením veci inému sudcovi krajského súdu.

Predsedníčka krajského súdu nato listom zo 16. februára 2016, došlým Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) 29. februára 2016 predložila spis na rozhodnutie podľa § 15 ods. 1 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), majúc za to, že dôvody uvádzané zákonným sudcom nie sú postačujúcimi na jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci. Príbuzenský pomer zákonného sudcu k zástupcovi účastníka podľa nej sám osebe nie je relevantný, ak z obsahu vyjadrenia sudcu nevyplyvajú iné skutočnosti (ako bližší vzťah k veci, poznanie prípadu atď.), ktoré by dôvodne mohli pochybnosti o nezáujatosti sudcu založiť. U sudcu sa vyžaduje vyšší stupeň nadhľadu i vecný a profesionálny prístup a aj pri uplatnení teórie zdania by k vylúčeniu sudcu mohlo prísť len vtedy, ak by so zreteľom na individuálne okolnosti bolo zjavné, že charakter a intenzita vzťahu znemožňuje morálne a nestranné rozhodovanie.

Najvyšší súd, ktorý rozhodoval podľa § 16 ods. 1 O. s. p., preskúmal vec z hľadísk uvedených v ustanovení § 14 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že podmienky vylúčenia zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci sú v tomto prípade splnené.

Sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti (§ 14 ods. 1 O. s. p.).

Citované zákonné ustanovenie predpokladá taký vzťah vlastného záujmu sudcu na prejednávanej veci alebo taký jeho osobný vzťah k účastníkom konania (či len k niektorému z nich), prípadne k ich zástupcom (resp. aj tu i len k jednému z viacerých zástupcov, pokiaľ ich v konaní vystupuje viac), ktorý by pri všetkej možnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jeho objektívny pohľad na vec a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia. Pri uplatnení aj predsedníčkou krajského súdu spomínanej teórie zdania však nemenej dôležité je, či charakter vzťahu sudcu k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom sám osebe nie je spôsobilý vzbudiť pochybnosti o tom, že sudca dotknutý niektorým takýmto vzťahom vec skutočne prejedná a rozhodne neustranne. Platí tu potom ako to, že procesu skúmania a aj prípadného preukazovania podlieha len existencia zákonom predpokladaného vzťahu sudcu a nie aj existencia jeho zaujatosti či nezaujatosti (ktorú ako vnútorný psychický vzťah sudcu k veci, k účastníkovi konania alebo k zástupcovi účastníka by bolo preukazovať ťažké, ak nie i nemožné), tak i to, že na vznik objektívnych pochybností o nezaujatosti sudcu a tým tiež na jeho vylúčenie môže síce ukazovať aj viac zákonom predpokladaných vzťahov (k veci, k účastníkom konania a ich zástupcom v rôznych kombináciách), postačujúcim je však i len jeden takýto vzťah (nerozhodno ktorý). Práve preto treba samozrejme odmietnuť interpretáciu, snažiacu sa usudzovať na vylúčenie v prípade existencie vzťahu sudcu k zástupcovi účastníka len vtedy, ak by k takémuto vzťahu mal pristúpiť i vzťah k veci; obdobne neprijateľným je však i vyvodzovanie vylúčenia sudcu či už z príbuzenského alebo iného angažovanejšieho vzťahu, ak je sudca v takomto vzťahu k účastníkovi konania a nevyvodzovanie toho istého, pokiaľ je osobou so vzťahom k sudcovi „len“ zástupca účastníka (vždy tu totiž ide o vzťah k osobe, ktorá je stále tá istá a nie je rozhodujúcim, či v konkrétnej súdom prejednávanej veci presadzuje záujem svoj, alebo záujem klienta, nakoľko objektívne pochybnosti o nezaujatosti sudcu tu vzniknúť môžu v jednom i druhom prípade).

Existencia zákonom predpokladaného vzťahu zákonného sudcu, zakladajúca pochybnosti o jeho nezaujatosti je potom v prejednávanej veci daná. Zákonný sudca a zástupca žalobkyne sú totiž príbuznými (zástupca je zať sudcu, čiže manžel dcéry sudcu) a takýto vzťah je spôsobilý vyvolať pochybnosti o nezaujatosti sudcu (objektívne hľadisko) i byť tu taktiež prítomného vyhlásenia sudcu o tom, že sa cíti zaujatý (subjektívne hľadisko).

Najvyšší súd preto rozhodol o jeho vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.